

Om nilgåsens och andra nya fåglars status i Sverige

Nilgässen börjar bli fler och fler i Sverige och har också häckat i Skåne. Nilgåsen har spritt sig från olika zoologiska anläggningar. Den har alltså inte kommit hit spontant på naturlig väg. Man kan ju tycka att det är ett litet problem och att det endast är roligt att få nya fåglar i faunan. Flera andra arter, till exempel fasan och kanadagås, har ju kommit hit, framför allt genom människans hjälp, som jaktbart vilt och de har anpassat sig bra. Numera är det helt förbjudet att importera nya arter till Sverige. Dessutom finns det helt fredlösa arter i Sverige, alltså sådana som får jagas året om beroende på att de har kommit ur vilthägn. Exempel är vitsvanshjort och mufflonfår men också mårhund som smitit ur pälsdjursfarmer. Det finns också andra fåglar som varit parkfåglar och kommit till Sverige. Jag har hört att till exempel mandarinand ibland häckar i Blekinge. Varför jag nu har uppmärksammat nilgåsen beror på att den har ett dåligt rykte som varande mycket aggressiv; den jagar bort alla andra fåglar i närheten av sin häckningsplats. Nilgåsen har därför blivit ett problem i länder där den häckar mer allmänt, till exempel i Holland. I Holland är den också fredlös och får jagas under hela året. Detta är också fallet i Danmark.

För att få reda på hur Naturvårdsverket ställer sig till detta problem ringde jag upp

Torsten Larsson. Torsten förklarade att Naturvårdsverket endast har ett åtagande som är påbjudet från europeiska organisationer och det är att amerikansk kopparand får och bör skjutas då den iaktas. Att en eventuell amerikansk kopparand skjuts då den visar sig har inte Naturvårdsverket några möjligheter att påverka. För andra arter som nilgås och mandarinand har inte Naturvårdsverket någon policy. Om det överhuvudtaget skall göras något har inte diskuterats, men kanske det vore värt att ta upp en diskussion inom verket. Däremot finns klara besked om det dyker upp falkenerarfalkar eller hybridfalkar. Till exempel ska pilgrimsfalkhybrider om möjligt fångas in och avlägsnas så att de inte kan para sig med de svenska pilgrimsfalkarna. Andra hybridiseringar, som den som skedde spontant för några tiotal år sedan mellan röd glada och brun glada i Skåne, finns det naturligtvis inte någon som helst anledning att förhindra.

Jag kan väl tycka att Naturvårdsverket borde ha en plan för hur eventuellt kommande problem borde lösas. Om nilgåsen är ett problem i andra länder för de inhemska fågelarterna borde kanske "problemet" nilgås åtgärdas nu och inte sedan den har etablerat sig och blivit ett eventuellt problem. Kanske Naturvårdsverket för upp nilgåsen på samma lista som vitsvanshjort och mårhund?

Hans Ryttman

